

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Donem gràcies a Déu pel Sant Pare Lleó XIV!

Vull agrair amb goig que el Senyor ens hagi concedit el do de poder ser fills d'aquesta gran família universal.

«Jesús diu a Simó Pere: "Simó, fill de Joan, m'estimes més que aquests?". Ell li contesta: "Sí, Senyor; ja ho sabeu que us estimo". Jesús li diu: "Pastura els meus anyells"» (Jn 21,15). El papa Lleó ha sentit també en el seu cor aquestes paraules que li encarreguen aquesta missió preciosa de ser el «dolç Crist a la terra» —tal com anomenava al Sant Pare Santa Caterina de Sena—. Alhora, també Crist li encomana donar la vida per al seu poble, com ell ha fet: «Ha ressuscitat el bon Pastor que ha donat la vida per les seves ovelles. I s'ha dignat a morir pel seu ramat. Al·leluia!» (antífona de comunió del Diumenge IV de Pasqua).

L'Esperit Sant ha il·luminat els cardenals perquè escollissin el cardenal Prevost i això ens dona la confiança que és el Papa que l'Església i el món necessita actualment, un Papa que sigui testimoni del Crist Ressuscitat, portador de pau i reflex de l'amor paternal de Déu, de la seva sollicitud amorosa. No som nosaltres qui decidim cap on va l'Església sinó que és Déu mateix que guia l'Església amb l'assistència de l'Esperit Sant.

Visquem amb joia i acció de gràcies que Déu ens hagi donat el papa Lleó. L'elecció d'un nou Papa és un signe de l'amor que Crist té per l'Església, la seva Esposa, que la vesteix, l'alimenta i l'estima tant que s'ha entregat a la mort per ella (cf. Ef 5,25.29). El Senyor no deixa mai de fer-ho tot nou (cf. Ap 21,5). Glòria a ell per sempre. Amén.

«Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del reialme de la Mort no li podran resistir» (Mt 16, 18). Jesús fonamenta la seva Església en la roca immovible de la fe de Pere. En aquests dies en què donem especialment gràcies a Déu pel nou successor de Pere, ressonen aquestes paraules del Senyor en el nostre cor.

El nou Sant Pare ens recordava en les seves primeres paraules, la tarda del 8 de maig, adreçades a tots els fidels i a tota la humanitat: «Déu estima tothom i el mal no prevaldrà». És el gran anunci de la Pasqua, com una veu potent que surt de dins del sepulcre, que surt també de dins dels sepulcres de la nostra vida i ens anuncia

a toc de trompeta que Crist és viu i actua, que el mal no té ja poder d'imposar-se en el món. El pecat i la mort són vençuts per sempre en el misteri pasqual de la resurrecció del Senyor. Cal donar gràcies a Déu per un nou pastor que necessita també que l'encomanem perquè sigui sant i ens guiï segons el cor de Bon Pastor. Un pastor amb esperit missioner, que ens ha dit que cal desaparèixer perquè Crist brilli, proper als pobres, amb experiència d'entrega a la gent, home de pregària, un home de Déu.

També cal donar gràcies a Déu pel misteri de l'Església. Ella amb sollicitud maternal ens alimenta, ens cuida i ens fa créixer en la vida nova del Crist Ressuscitat.

FOTO: VATICAN NEWS

ENTREVISTA

El dret a una assignatura

RAFAEL MUÑOZ MELGAR

«L'assignatura de religió és més que continguts d'història i hauria d'anar més enllà del dret dels pares a triar-la; si l'allunyem del debat mediàtic la religió, les religions, són part del procés educatiu, perquè aporten la dimensió espiritual, la transcendència, indispensables per a la formació integral dels alumnes», afirma Rafael Muñoz, coordinador del Secretariat Interdiocesà de l'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC). «És que —afegeix— educar en valors religiosos, evangèlics en el nostre cas, és contribuir al bé comú de la societat.»

Com hauria de ser l'assignatura de la religió a les escoles?

En el nostre cas, tal com ja és. El nostre currículum, elaborat amb la participació de tot el col·lectiu docent, presenta una nova arquitectura curricular que, sense renunciar als continguts del marc eclesial, s'alinea amb els objectius pedagògics de la LOMLOE i posa l'èmfasi en la formació integral de l'alumne i en els trets del perfil de sortida de l'Ensenyament Bàsic que es concreten en els descriptors operatius del marc competencial europeu.

Quina és la proposta del SIERC al Departament d'Educació?

Al marge de l'assignatura de la religió confessional, tot l'alumnat rebés classes de cultura religiosa; perquè les religions, en general, però la cristiana en particular, constitueixen les arrels profundes de la nostra cultura occidental: són el nostre genoma cultural.

Hi ha bona predisposició per part del Govern?

Creiem que sí. Així ens ho ha transmès tant el president Illa com el Departament d'Educació que, fa tres anys, va encarregar al SIERC l'elaboració d'uns materials, amb continguts de Coneixements de Filosofia, de Competència espiritual i de Coneixement de les arrels profundes de la Cultura Occidental (judaisme, l'islam i, fonamentalment el cristianisme) per oferir-los als centres. Pot ser un bon projecte, conjuntural, a l'espera de l'assignatura de cultura religiosa.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Fer-los eterns en l'amor

Un home, en la maduresa però encara jove, corprès pel traspàs d'una persona propera, escrivia hores després: «Un bon amic ha mort el mateix dia que el pare, però vuit anys després. He treballat amb ell quasi quinze anys. Era un home bo, honest i treballador. Es passà les vacances pintant i arreglant la casa que s'havien comprat al poble després de molts anys d'esforços. Ell i la seva dona, després de trenta anys de treball, els dos a la mateixa empresa, pensaven jubilar-se per anar-se'n a viure on havien nascut. D'això parlàvem, a principis de setembre, en una d'aquelles intrascendents converses de tornada d'estiu. Fa deu dies agafà la baixa. No trobaven un diagnòstic convincent. Després d'un cap de setmana de patiment en silenci, no volent molestar ningú, el dilluns tornà al metge. El dimecres moria d'un infart intestinal. Els companys estan desolats. L'esposa no ho pot entendre. Impossibile de consolar. No hi serà més, ni a casa ni a la feina.

El pare va tardar vuit anys a morir. El càncer el va dur sis vegades al quiròfan. La mare segueix recordant la seva mort. Jo, ara que ho veig amb la mirada serena, recordo sobretot la seva vida. Per això l'absurd ha deixat pas a la vida. La seva vida, recordada i estima-

da a través de la meua, la dels meus fills, la de la meua germana, la de la meua mare i la de tots els qui el van estimar.

Ja sé que no li podré dir res a l'esposa de l'amic, quan demà la vegi a l'enterrament. Ara toca plorar tot el que calgui. L'absurd aparent és encara present. S'ha de fer el dol, amb què, santament, el cos i l'esperit van prenent distància. S'ha de deixar que, amb el temps, l'amor que tenim a la persona estimada guanyi la partida. És en l'amor de Déu que hem de recordar els nostres morts. És estimant-los en aquest amor, encara que no els veiem, que els fem dolçament presents. I és en cada parentesc que els fem eterns.»

Viure el dolor de l'absència i compartir-lo amb els altres. Fer costat als qui ploren, ni que sigui amb el silenci. Reconèixer que perllonguen la seva vida entre nosaltres en aquells qui han estimat. Donar gràcies pel camí compartit. Acceptar la seva voluntat, confiant en l'amor misericordiós de Déu, que els acull per sempre. Retrobar-los en la pregària confiada al Déu Pare de tots. «El Senyor és bo per al qui en ell espera, per als qui el cerquen de cor. És bo d'esperar en silenci la salvació del Senyor» (Lm 3,25-26).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Puertas abiertas de par en par

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Celebramos en Roma el jubileo de las Cofradías. Un gran número de hermanos cofrades participan en este evento. La «Gran Procesión» se inserta en el meollo del pueblo con el Cristo de la Expiración ¡El Cachorro! de Sevilla. Cristo que ha muerto y resucitado por nosotros se venera en su entrega total. Su Madre lo acompaña, no puede ser de otra manera; y entre tantas advocaciones e imágenes de nuestra Señora, en Roma procesiona la «Virgen de la Esperanza», que con solo nombrarla se conmueven las entrañas de los cofrades de Málaga, allí la veneran.

En este año jubilar, todos nos sentimos conmovidos ante María, Nuestra Madre, que nos conduce por las sendas de la Esperanza.

Los miles de cofrades que han acompañado a sus reverenciadas imágenes en la «Gran Procesión», se unen a los hermanos del cortejo que le ha antecedido, los de la llamada «Pre-Procesión», integrada por otras realidades cofrades del mundo católico: Ciudad del Vaticano, Italia, Francia, Portugal y, León, también de España.

Acompañamos a Cristo y a la Virgen de la Esperanza y les pedimos que nos ayuden a mantener abiertas de par en par, las puertas de nuestro corazón, a ser testigos fieles de haber fijado nuestra mirada en el rostro de Jesucristo y habernos convertido en sus discípulos. Con nuestro vivir la fe como creyentes convencidos y hermanos para el servicio, anunciemos la resurrección del Señor de quien somos testigos.

Lectures de la missa diària i santoral

19. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / SI 113b / Jn 14,21-26]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. de les Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / SI 121 / Jn 15,1-8]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virginia, viuda.

22. □ Dijous [Ac 15,7-21 / SI 95 / Jn 15,9-11]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. de les Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Divendres [Ac 15,22-31 / SI 56 / Jn 15,12-17]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Pradó, prev. i mr.

25. □ † Diumenge vinent, VIDiumenge de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 15,1-22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jn 14,23-29]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. de les Religioses del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Viçuña, vg., fund. de les Religioses de Maria Immaculada.

DIUMENGE V DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneeixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquía, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília.

Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquía, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir. Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros.

Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros».

COMENTARI

Hem d'estimar, a la manera de Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Tothom estima; no es pot viure sense estimar. El que passa és que cadascú estima a la seva manera i, fins i tot, som capaços de justificar-nos en la nostra pròpia manera de ser, encara que no sigui gaire bona.

Som cridats a estimar, i la llei Antiga del Poble de Déu ja assenyalava que cal estimar tal com nosaltres volem ser estimats. És un manament important; no es tracta d'aguantar, de tolerar, de no tornar mal per mal, ni de prendre cap actitud passiva envers els altres. Cal estimar.

Però Jesús ens demana que fem un pas més endavant. Ens diu: «Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat». I afegeix, que «per l'estimació que us tindreu entre vosaltres, tothom coneixerà si sou deixebles meus».

Hi ha persones que ens poden haver fet molt de mal, físic o moral, i ens pot resultar molt difícil arribar-los a perdonar i estimar.

Si el que ens han fet no és molt greu, i si es tracta d'una qüestió de poca importància, però ens han ofès o perjudicat, cosa que pot passar moltes vegades, hem de procurar de no caure en una actitud de distanciament, de fredor i de menyspreu envers el qui ho ha realitzat. Cal que siguem gent de bon tracte i sempre tornem el bé que se'ns dona.

Estimar una persona no vol dir que hàgim d'estimar el mal que ella pugui haver fet, ni la maldat que pugui haver entrat en el seu cor. Sovint se'ns demana que fem aquesta distinció: entre la maldat, el pecat, el mal que s'hagi realitzat, i la persona que ho ha fet, i que hem d'ajudar i procurar corregir.

En Jesucrist hem de trobar la nostra gran ajuda per donar-nos la seva fortalesa i l'encaminament oportú. Sovint ho farà a través de diferents persones que volen el bé, i que ja porten dins seu l'amor de Crist, que ha mort i ressuscitat, donant-nos el seu Amor, Perdó i Vida.

Cuidem les nostres comunitats cristianes, per fer que siguin veritables fogars d'estimació a la manera de Jesús. Tot el que fem i les celebracions de la nostra fe, han d'envigorir aquest distintiu de la nostra vida cristiana.

Tant de bo que es pugui dir de les nostres comunitats cristianes: «Mireu com s'estimen i com ajuden a estimar.»

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 19 de maig. Excursió de final de curs del clergat a Montblanc i Poblet.

Dimarts 20 de maig, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de seminaris de Catalunya al Seminari Conciliar de Barcelona. / **A les 12 h.** reunió de delegats de Pastoral Vocacional.

Dimarts 20 i dimecres 21 de maig, a les 17.30 h. Confirmacions dels alumnes del Col·legi Viaró a la Catedral.

Dijous 22 de maig, a les 20.30 h. Mn. Àlex Serra parlarà del jove beat Pier Giorgio Frassati, que serà canonitzat aquest estiu, durant el Jubileu dels Joves. Tindrà lloc a l'auditori de la Casa Abacial de la parròquia de Sant Pere d'Octavià.

Divendres 23 de maig, a les 11 h. Consell Episcopal amb arxiprestes al Bisbat. / **A les 20 h.** baptismes i confirmacions a la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres de Sabadell.

Dissabte 24 de maig, a les 13 h. Baptismes de Casa Guadalupe a la Catedral. / **A les 18 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Rubí.

Diumenge 25 de maig, a les 10.30 h.

Missa a La 2 de TVE (noviciat de Pureza de María) amb motiu de la Pasqua del Malalt. / **A les 12 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.

Notícies

Jornada Diocesana de Pastoral Obrera. Dissabte 10, a Bellavista, es va celebrar la Jornada de Pastoral Obrera sota el lema «Junts canviem el món del treball», amb testimonis, una exposició, Eucaristia i un missatge del bisbe Salvador. La trobada va acabar amb un dinar compartit.

Trobada d'Adolescents a Sabadell.

Divendres 9 de maig, la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell va acollir la 3a Trobada d'Adolescents, centrada en la pregunta «Qui soc jo?», amb di-

nàmiques i la salutació del bisbe, que animà a descobrir la identitat com a fills de Déu. També es presentà la pròxima trobada *Be Apostle*, que serà al juliol.

L'escola diocesana Mare de Déu de la Salut celebra la seva festa. El divendres 9 de maig, l'escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell va celebrar la seva festa amb una pregària al pavelló per la pluja i, al vespre, l'acte de graduació dels alumnes de 2n de Batxillerat, presidit pel bisbe Salvador, que destacà el valor de l'humanisme cristià.

Terrassa participa en l'acte ecumènic amb motiu de l'aniversari del

concili de Nicea. La diòcesi de Terrassa va participar en l'acte ecumènic pel 1.700 aniversari del concili de Nicea, celebrat a la Sagrada Família i organitzat pel Consell Interreligiós de Catalunya. Hi assistí el bisbe Salvador Cristau amb la delegació diocesana, juntament amb representants de diverses confessions cristianes.

Missa de l'Aplec de la Salut al Santuari de Sabadell. El bisbe Salvador va presidir, el 12 de maig, la Missa de l'Aplec de la Salut al santuari, amb l'alcalde de Sabadell i nombrosos fidels. Després va tenir lloc la recepció a l'hostatgeria.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

¡Damos gracias a Dios por el Santo Padre León XIV!

«Tú eres Pedro. Sobre esta piedra yo edificaré mi Iglesia, y las puertas del reino de la Muerte no podrán resistirle» (Mt 16,18). Jesús fundamenta su Iglesia en la roca inmovible de la fe de Pedro. En estos días en los que damos especialmente gracias a Dios por el nuevo sucesor de Pedro resuenan estas palabras del Señor en nuestro corazón.

El nuevo Papa nos recordaba en sus primeras palabras la tarde del 8 de mayo, dirigidas a todos los fieles y a toda la humanidad: «Dios ama a todo el mundo y el mal no prevalecerá». Es el gran anuncio de la Pascua, como una voz potente que sale de dentro del sepulcro, que sale también de dentro de los sepulcros de nuestra vida y nos anuncia a toque de trompeta que Cristo está vivo y actúa, que el mal no tiene ya poder para imponerse en el mundo. El pecado y la muerte son vencidos para siempre en el misterio pascual de la resurrección del Señor. Hay que dar gracias

a Dios por un nuevo pastor que necesita también que le encomendemos para que sea santo y nos guíe según el corazón de Buen Pastor. Un pastor con espíritu misionero, que nos ha dicho que hay que desaparecer para que Cristo brille, cercano a los pobres, con experiencia de entrega a la gente, hombre de oración, un hombre de Dios.

También es necesario dar gracias a Dios por el misterio de la Iglesia. Ella con solicitud maternal nos alimenta, nos cuida y nos hace crecer en la vida nueva de Cristo Resucitado. Agradecer con gozo que el Señor nos haya concedido el don de poder ser hijos de esta gran familia universal.

«Jesús dice a Simón Pedro: «Simón, hijo de Juan, ¿me amas más que estos?». Él le contesta: «Sí, Señor; ya sabéis que te quiero». Jesús le dice: «Apacienta mis corderos»» (Jn 21,15). El papa León ha oído también en su corazón estas palabras que

le encargan esta misión preciosa de ser el «dulce Cristo en la tierra» —tal y como llamaba al Santo Padre Santa Catalina de Siena—. Al mismo tiempo, también Cristo le encomienda dar la vida por su pueblo, como él ha hecho: «Ha resucitado al buen Pastor que ha dado la vida por sus ovejas. Y se ha dignado morir por su rebaño. ¡Aleluya!» (antífona de comunión del Domingo IV de Pascua).

El Espíritu Santo ha iluminado a los cardenales para que eligieran al cardenal Prevost y esto nos da la confianza de que es el Papa que la Iglesia y el mundo necesita actualmente, un Papa que sea testigo de Cristo Resucitado, portador de paz y reflejo del amor paternal de Dios, de su solicitud amorosa. No somos nosotros quienes decidimos hacia dónde va la Iglesia, sino que es Dios mismo que guía a la Iglesia con la asistencia del Espíritu Santo.

Vivamos con alegría y acción de gracias que Dios nos haya dado el papa León. La elección de un nuevo Papa es un signo del amor que Cristo tiene por la Iglesia, su Esposa, que la viste, la alimenta y la ama tanto que se ha entregado a la muerte por ella (cf. Ef 5,25.29). El Señor nunca deja de hacerlo todo nuevo (cf. Ap 21,5). Gloria a él por siempre. Amén.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

